Na hraně - Marek Gala

```
e              D9/7maj        a                    a7
Zase Tě vidím, zase mne trápí hlas Tvého těla, prý jsi nevěděla.
e            D9/7maj          a           a7
Pohyby dlaní otevírají stavy, divoká řeka starými žlaby.
e                     D9/7maj                a               a7
Svým pohledem kácíš zaběhnuté mravy, že něco se nesmí a za to se platí.
e                      D9/7maj             a                a7
A myslelas na to, když řekneš mi zlato, že něco se mění, že všechno se změní.


Ref:
e             D9/7maj              a                 C    D
Uteču zrakem, aby jsi nevěděla, že našla jsi klíč od mého světa.
e                    D9/7maj       a                      C              D
Že stačí jen slovo a budeme jinde. Všechno co jsem stavěl zradím ve Tvém klíně.

Co řeknu doma, když přijdu až k ránu, večerní víno mne strhlo za hranu.
Co řeknu Tobě až polštář k ránu v prázdném pokoji napoví pravdu.
Co řeknu sobě až to všechno sečtu, nejsou tu plusy i když znaven usnu.
Co řeknu tichu, pocity mládí nenahradí roky běhu.

Ref:
Uteču zrakem, aby jsi nevěděla, že našla jsi klíč od mého světa.
Že stačí jen slovo a budeme jinde. Všechno co jsem stavěl zradím ve Tvém klíně.

Zapomeneme chvíle, co nebyly nikdy, zavřeme deník s prázdnými listy.
Vždyť oba dva víme, že něco se nesmí, budoucnost nezná dvě rozdílné cesty.
Obětí něžné delší než se sluší napoví zmatek na těžké duši.
Tak pro dnešek končí chvíle na ostří, ty jsi neřekla zlato já se neotočil.

Ref:
Uteču zrakem,
Ref2:
Hledám Tě zrakem, aby jsi pochopila ...
```